

1. Feijóo, Marcial Dorado e outras amizades perigosas

1.1. *Feijóo non sabía nada*

Cando Feijóo é preguntado polos casos de corrupción do PP, non asume ningunha responsabilidade política e contesta con frecuencia: «Non sabía nada».

Pablo Crespo, responsábel de organización en Galiza do PP de 1995 até 1999, é un dos principais implicados na trama *Gürtel* e o financiamento ilegal do PP. Cando Crespo abandonaba esa responsabilidade (por certo, despedido con honores), Feijóo, que era conselleiro de Política Territorial, mantivo a Crespo no consello de administración de Portos de Galicia até decembro de 2005, sendo Carlos Negreira presidente dese organismo. O xefe de contabilidade de Portos de Galicia, Victoriano Lago, tivo relación con Pablo Crespo a través dunha empresa situada no paraíso fiscal de Illa de Nevis. Entre 1999 e 2005, Portos adxudicaba catro contratos, entre setembro de 2004 e xullo de 2005, á *Constructora Hispánica* por importe de 13 millóns de euros, cuxo ex-presidente, Alfonso García Pozuelo, está imputado no caso *Gürtel*. Mais Feijóo non sabía nada.

Feijóo xustificaba a súa ignorancia porque en 1999 non militaba no PP («El señor Crespo, cuando yo llegué al PP, llevaba muchos años desaparecido de allí»), mais a rede de empresas *Gürtel* seguiu actuando en Galiza durante moitos anos despois desa data. Feijóo, que era conselleiro de Política Territorial en 2003, adxudicou por 21 millóns de euros á *Constructora Hispánica*, en xullo de 2005, o inicio da autovía entre Sarria e a A-6, dentro do Plan Galicia. Cando xa era presidente do PP de Galicia, a empresa SWAT S.L., vinculada á trama *Gürtel*, foi a responsábel da marca *Feijóo09* da campaña electoral das eleccións autonómicas de 2009. Mais Feijóo non sabía nada.

A trama *Gürtel* seguiu actuando en Galiza despois de que Pablo Crespo cesase en 1999 como responsábel de Organización do PP de Galicia, e cobrou diñeiro do PP polos actos celebrados en Galiza, cando Alberto Núñez Feijóo xa era conselleiro de Política Territorial, Obras Públicas e Vivenda, e membro do Comité de Dirección do PP da provincia de Ourense. Segundo o sumario da *Gürtel*, Gerardo Galeote, eurodeputado do PP, ingresaba 20.000 euros para esta rede corrupta o 13 de marzo de 2003¹. Mais Feijóo non sabía nada.

Na campaña electoral das eleccións galegas de 2005, cando Feijóo era vicepresidente da Xunta, o PP recibiu case dous millóns de euros en doazóns de empresas, a maioría construtoras, que tiñan adxudicacións de obras da administración galega. Mais Feijóo non sabía nada.

O PP preocúpase moito de que, alí onde goberna, os contratos da administración queden na casa, é dicir, nas empresa amigas. A Xunta adxudicaba 1,4 millóns de euros en contratos ao *Grupo Eulen*, do cal era apoderada Micaela Núñez Feijóo, irmá de Alberto.

Eulen, fundada en Bilbao en 1962 como unha empresa de limpeza, ten entre os seus directivos a persoas relacionadas coa

extrema dereita como Jaime Mayor Oreja, eurodeputado do PP, que traballou nesa empresa nos anos 80 e na que agora conta con participaci3ns, especialmente no eido da seguridade privada. O presidente de *Eulen*, David lvarez, manifestaba no Sal3n Alimentario de Valladolid: «Para salir de la crisis hay que trabajar ms y vivir peor».

Con Carlos Negreira como alcalde, esta empresa gaaba o concurso en agosto de 2012 para xestionar a Rede de Bibliotecas do Concello da Coruña por 2,26 mill3ns de euros. En todas as convocatorias anteriores, sempre aparecía como requisito indispensable para se presentar ser unha empresa especializada na xesti3n bibliotecaria, condici3n que non tiña *Eulen*, que está centrada en servizos de mantemento, seguridade e limpeza. O goberno municipal do PP eliminou esa condici3n².

Consegua tamén a xesti3n de numerosos centros culturais como o teatro Jofre de Ferrol, a Rede de Espazos Xoves de Dinamizaci3n Xuvenil e Emancipaci3n, os almacéns da Consellaría de Cultura no polígono de Tambre etc. *Eulen* facíase coa xesti3n do Teatro Col3n, propiedade da Deputaci3n da

1 *Xornal de Galicia*, 9-10-2009.

2 *Sermos Galiza*, 8-10-2012.

Coruña, cando a oferta ms vantaxosa economicamente era a da *Cvea Producci3ns*, participada ao cento por cento por unha caixa galega e que levaba xestionando o teatro desde o ano 2007. Consegua tamén o contrato da xesti3n da atenci3n telef3nica das vítimas da estafa das Preferentes por 85.000 euros, que pagou a Xunta, sen que se convocase concurso público. Esta relaci3n de *Eulen* co PP non  nova xa que, en xuno de 2005, despois de perder o PP as elecci3ns ao Parlamento galego, a Consellaría de Vivenda (Alberto Nnez Feij3o era o titular en funci3ns) asinaba un contrato con *Eulen*³ cun custo de 370.000 euros para a «divulgaci3n das axudas en materia de vivenda».

Axentes de policía da Unidade de Delincuencia Econ3mica e Fiscal (UDEP) entraban o 9 de marzo de 2016 en dependencias da Concellaría de Cultura do concello da Coruña para requisar contratos baixo sospeita. A investigaci3n por suposto trfico de influencias estaba relacionada coa adxudicaci3n a *Eulen* dos citados servizos bibliotecarios do concello da Coruña, e despois da denuncia dunha empresa porque *Eulen* non era a que presentaba a mellor oferta econ3mica. Mais Feij3o non sabía nada.

A chamada *Operaci3n Zeta* puña tamén ao descuberto o tema do financiamento ilegal do PP, o mesmo que nos casos *Gürtel*, Camps, Brcenas, Rita Barbera etc. Gerardo Crespo, que era un destacado militante do PP,  o principal imputado e conseguiu 20 mill3ns de euros de subvenci3ns (15 de Xunta de Galicia) para realizar cursos de formaci3n a través de empresas pantasma ou relacionadas con aut3nomos e discapacitados. Tiña en n3mina a altos cargos da administraci3n e actuaba como unha auténtica axencia de colocaci3n que recibía petici3ns de enchufe de dirixentes do PP e de altos funcionarios.

O enlace, *conseguidor* ou valedor de Gerardo Crespo en Madrid, era Francisco Ram3n de Lucas Blanco «Pachi», unha persoa pr3xima a Feij3o e que conseguía para Crespo contactos, contratos e até entrevistas con ministros. Como declaraba o

mesmo Crespo: «Yo le pagaba a Pachi, sí. No estaba en nómina, le pagaba 3.000 euros al mes en plan comisiones... Me conseguía contratos». Eses pagos a Crespo eran considerados como «priori-

3 *Sermos Galiza*, 8-10-2012.

tarios». Sobre este *conseguidor*, decía Crespo: «Es de Pontevedra, tiene un chalé en Beluso y es amigo de Feijóo, su mejor amigo. Está siempre con él todas las campañas». Por outra parte, o PP pagou 25.583 euros nas eleccións de 2009 á empresa *Disart 4 S.L.*, que presidía Pachi Lucas. Estas relacións privilexiadas con Feijóo eran recollidas nun sms, que Pachi enviaba a Crespo o 22 de maio de 2012 e que figura no sumario: «Comendo en Beluso, presidente, mar...! Todo ben». Nunha fotografía de agosto de 2011, aparece Pachi Lucas na feira de touros de Pontevedra con Feijóo, Rajoy, Alfonso Rueda e Louzán, presidente da Deputación de Pontevedra. Mais Feijóo non sabía nada.

1.2. As relacións de Feijóo con Marcial Dorado

Feijóo coñeceu o narcotraficante Marcial Dourado Baúlde a través do seu amigo Manuel Cruz, que era *home de palla* do contrabandista. *El País* de 31 de marzo de 2013 publicaba unhas fotos de Feijóo con Marcial Dorado e nalgunhas aparecían navegando en 1995 no iate *Oratus* (foi intervido anos máis tarde nunha operación contra o branqueo de diñeiro), propiedade de Dorado. A deputada de AGE, Yolanda Díaz, denunciaba que Manuel Cruz era Guerrilleiro de Cristo Rei, narcotraficante, levaba pistola e, entre outras cousas, dedicábase en Ferrol a dar malleiras aos demócratas na ditadura. Mais Feijóo non sabía nada.

O presidente da Xunta semella tiña unha estreita relación con Dorado xa que, ademais de acompañalo no seu barco pola ría de Arousa, visitou as súas mansións durante anos e facían viaxes xuntos a Picos de Europa (desta viaxe só lembraba que «había nieve»), Eivisa, Tenerife e Cascais, como o presidente da Xunta recoñeceu. Daquela, Feijóo tiña 34 anos e era secretario xeral da Consellaría de Sanidade, que ocupaba Xosé Manuel Romay Beccaria. O presidente da Xunta explicou que todo se reducía a unha cuestión de «torpeza» e «ingenuidad» e que a publicación desas fotos eran «un intento de amedrentarme». Quen ameaza a Feijóo?

Para eludir responsabilidades e xustificar a súa actuación, Feijóo chegou a comparar esas fotos coas que se fai na rúa: «No creo tener amistades peligrosas, pero me he hecho miles de fotos con desconocidos, en la calle, en los restaurantes, y no sé el currículo de todos». Feijóo aseguraba que rompería as relacións con Dorado en 1997, pero *pinchazos* telefónicos da policía revelaban que seguiron en contacto entre 2001 e 2002. Manuel Cruz implicouse en empresas de Dorado como *Petrogalicia* e *Xatevín*, dirixindo as gasolineras que aquel tiña en Caldas de Reis e no porto deportivo da Illa. Morreu nun accidente en 1999.

1.3. «Los cadeneros» Manuel Cruz e Arsenio Fernández de Mesa

Manuel Cruz era coñecido na década dos 70 como *Cruz Gamada* pola súa ideoloxía fascista. Xunto con outros mozos franquistas de Ferrol, organizaron un grupo dos chamados *Guerrilleros de Cristo Rey* que se dedicaba, entre outras cousas, a agrediren a demócratas, sindicalistas, curas progresistas e estudantes. Eran coñecidos como «los cadeneros» porque utilizaban cadeas de bicicleta como arma para realizar as súas agresións. Tamén militaba neste grupo Arsenio Fernández de Mesa, alias *Cuco*, alias *El Estirao*⁴. Afiliáronse en 1977 ao franquismo sociolóxico de Manuel Fraga, a través de Alianza Popular, promovido por ministros de Franco. Segundo o escritor Xavier Alcalá, «Cuco era de los cobardes. No solía actuar a cara descubierta, salvo cuando arengaba a sus camaradas en el patio del colegio Tirso de Molina»⁵. Alí, no patio do colexio, reuníanse os *Guerrilleros de Cristo Rey* para organizaren as súas actividades por Ferrol ou A Coruña. Cuco era «discípulo» de Jesús Suevos, amigo de José Antonio Primo de Rivera, e fundador en 1935 de Falanxe Española en Galiza. No franquismo, Suevos foi correspondente da prensa do Movemento en París, director de TVE e presidente do Atlético de Madrid. Fernández de Mesa fixo carreira política: concelleiro de Ferrol polo PP en 1983, tenente alcalde en 1987, deputado en 1989 e Director da Garda Civil no goberno de Rajoy.

⁴ Reportaxe de Aníbal Malvar en *Público*, 12-4-2015.

⁵ No *Tirso de Molina traballaba o autor deste libro a finais de 1973 e fun despedido por «falta injustificada al trabajo». A dirección do centro sabía que era plenamente xustificada porque estaba no cárcere da Coruña por non pagar unha multa gubernativa por «propaganda ilegal» con motivo do contra dirixentes de CC.OO. con motivo do Xuízo 1.001 contra dirixentes de CCOO.*

A escritora Ánxela Loureiro, daquela estudante, foi unha das vítimas dos «cadeneros» e a primeira en denuncialos. O xuízo celebrouse o 5 de marzo de 1975 e poucos días antes, o 21 de febreiro, era expulsada do instituto feminino por alteración grave da orde académica (así era definida a realización de reunións, manifestacións etc.). Bernardo Máiz, historiador e profesor no instituto de Ferrol, manifestaba: «A Fernández de Mesa le recuerdo como palmero [dos agresores] durante el juicio y oportunamente en el WC cuando fueron a por él en el café *SakusKa* de la calle Real. Era ya un lechuguino y un cobarde, siempre con ellos [los *Guerrilleros de Cristo Rey*], pero siempre detrás. La permisividad policial con ellos era absoluta».

Manuel Cruz acabou de chofer na Consellaría de Sanidade de José Manuel Romay Beccaria cando Fraga gaña as eleccións autonómicas, e despois foi chofer de Alberto Núñez Feijóo, número dous desa Consellaría. Foi precisamente Manuel Cruz quen presentou ao narcotraficante Manuel Dorado a Feijóo en 1994.

1.4. De contrabandista a narcotraficante

Marcial Dorado foi detido e procesado por contrabando de tabaco en 1983. A causa foi arquivada cando chegou á Audiencia Nacional porque prescribira. En xuño de 1990 foi detido na operación *Nécora*, impulsada polo xuíz Garzón, pasando varios meses en prisión. Quedou en liberdade, entre outras razóns, por

deficiencias na tramitación do sumario. Era detido na súa mansión da Illa de Arousa en outubro de 1992 como presunto propietario de 10.000 caixas de tabaco de contrabando, valoradas en 1.100 millóns de pesetas. Condenado por suborno en decembro de 2005 a tres anos de cárcere e 60.000 euros de multa, por delitos realizados entre maio de 1997 e xullo de 1998 (a pena foi rebaixada a seis meses polo Tribunal Supremo). En outubro de 2003 foi detido en relación cun cargamento de 6 toneladas de cocaína confiscadas no *South Sea* e condenado en novembro de 2009 a dez anos de cárcere (cumpre outros catro anos máis por subornar a tres gardas civís en 1998) e 70 millóns de euros de multa. Durante vinte anos, o nome de Marcial Dorado aparecía en numerosas ocasións nos medios de comunicación, relacionado con actividades ilegais. Mais Feijóo non sabía nada. Semella que os únicos en Galiza que non sabían quen era Marcial Dorado foron Feijóo e Romay Beccaría que, como titor político do presidente da Xunta, saíu na súa defensa dicindo que el tampouco sabía nada dese narcotraficante.

Naqueles anos, miles de persoas participaban nas manifestacións que convocaban *Érguete*, *Esperta Cambados* e outras entidades que reclamaban o fin da impunidade dos narcotraficantes e que se acabase coa morte de moitas persoas (máis de 1.000 ao ano en 1995) vítimas da droga. Mais Feijóo non sabía nada. Estamos ante algo máis que «simplemente unhas fotos», como dicía Feijóo. O tema de fondo é a estreita relación que mantiveron durante anos moitos contrabandistas e narcotraficantes con altos cargos do goberno, co partido de Fraga e a súa contribución ao financiamento ilegal do PP.